

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2796/2019
26.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против ЈП ЕПС Београд, огранак РБ „Колубара“, Лазаревац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2888/18 од 17.05.2019. године, на седници одржаној дана 26.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2888/18 од 17.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2888/18 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 858/15 од 18.06.2018. године ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, исплати појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке, као и да за тужиоца на ове износе уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПИО. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, исплати појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овом ставу изреке, као и да за тужиоца на ове износе уплати доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПИО. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове поступка у износу од 4.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2888/18 од 17.05.2019. године ставом првим изреке, жалба тужилаца одбијена је као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) (става 1.), а о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца на име накнаде штете због мање исплаћене зараде, тако што је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев одбијен. О овом праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке Врховног касационог суда јер се у конкретним одлукама не ради о истом чињеничном и правном основу, а постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, због тога што правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној примени члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.04.2015.године. Вредност предмета спора побијаног дела у односу на тужиоца АА износи 245.436,31 динара, а у односу на тужиоца ББ износи 219.751,07 динара

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић